

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Noremburgensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Noremburgæ, 1523

VD16 K 320

4 Et licet indulgentiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

sibi traxerunt. Quod enim malorum amplius iam horrebūt mortales, quando sibi peccandi licentiam ac impunitatem, nedum in vita, sed & post obitum ære licet immodico, comparari posse a nundinatoribus illis indulgentiaris, semel persuasum habent? maxime Germani, quibus per hos vera pietatis fucos, sub religionis persona, nihil non persuaderi difficile est: vt ingenio plane ad pietatem credulo est Germania.

4 Et licet indulgentiæ hæ non semel in hoc ad Germanos missæ sint, quasi ex corrasa earum venditione pecunia, fideles contra barbaros, essent tutandi ac defendendi. Euentu tamen compertum habent Germani, pecuniam hanc non in rem fidei, aut alioquin reipub. christianæ necessariam, sed in propinquorum luxum, ac subleuandam familiam ipsorum esse versam, quo vno bina hæc nata sunt perç maxima incommoda, q̄ & offendicula orta sunt simplicibus, & q̄ nunc Germani toties sentientes lusam fidem, quum vere iam res postulat, vt contra Turcas instituatur expeditio bellica, nullis rationibus persuaderi se patiuntur, vt credant, quod res ipsa fere notorium facit, ita scilicet instare ceruicibus nostris crudeles Turcas, suspicantes semper prioribus simile quippiam agi. Quæ vna ratio est, vt tam egre manus contra Turcas iungant. Quorum ergo malorum & in rebus temporalibus, ac Christifidelium conscientijs, causæ fuerint Romanæ Indulgentiæ, sanctitas Apostolica, pro sublimitate captus sui, exigua opera, vel inde, si non ex re vlla alia, coniectura consequi poterit.

5 Præterea Papalis Sanctitas, cæteriq; Episcopi, ac ecclesiæ Romanæ columnæ, casus aliquot suæ tantum absolutioni reliquos fecerunt, quorum si vnum aut alterum commiseris, iam aut numerandum, aut absolutione tibi carendum est, nēpe q̄ in hoc reseruari sint, vt vel inde nummorū aliquid eis accrescat. Quod ex eo conijcere licet, q̄ in casib⁹ etiā quantū